

Forbrukerklageutvalget

Vedtak i Forbrukerklageutvalgets sak 115292

Sakens parter

Klager: Mathias Rugsveen, Larsbråtveien 151, 0674 Oslo

Innklaget: Bente Hansen, Solbergveien 1 C, 1406 Ski

Kort oppsummering av saken og utfall

Avtale om kjøp av bil mellom private parter. Bilen tilbakelevert til selger etter manglende betaling av kjøpesummen. Klage på at kjøper ikke har medvirket til omregistrering av bilen etter tilbakelevering. Krav om omregistrering av bilen og erstatning for økonomisk tap. Medhold i krav om omregistrering. Delvis medhold i krav om erstatning.

Sammendrag av faktiske forhold og partenes anførsler

Klageren opplyser at han den 08.04.2023 solgte en bruktbil av typen Volvo V70 2007-modell, med registreringsnummer PD 30716, til innklagde for 25 000 kroner.

Eierskiftemelding skal ha blitt levert via digital selbetjeningsløsning fra begge parter samme dag.

Klageren forklarer at kjøpsavtalen ble inngått på bakgrunn av salgsannonse han la ut på annonseringsstedet finn.no. Klageren har fremlagt skjermbilde av salgsannonsen.

Klageren forklarer at han var i kontakt med en mann, antakelig innklagdes sønn, i forbindelse med avtaleinngåelsen.

Klageren opplyser at innklagde skulle overføre kjøpesummen før levering, men at beløpet kun lå til forfall da klageren skulle overlevere bilen til innklagde. Ifølge klageren var det den samme mannen som han tidligere hadde hatt dialog med – trolig innklagdes sønn - som han møtte ved overlevering av bilen. Klageren forklarer at han gjorde

vedkommende oppmerksom på at beløpet kun lå til forfall, men at han grunnet situasjonen som oppstod forlot stedet til tross for at han ikke hadde mottatt kjøpesummen.

Innklagde skal senere ha lovet å overføre pengene, uten at det skjedde. Klageren forklarer at han kontaktet offentlige instanser, og at han etter hvert fikk avtalt tilbakelevering av bilen. Innklagde skal ha gitt beskjed om at bilen stod til klagerens disposisjon i Oslo, slik at han selv måtte hente bilen. Klageren forklarer at det manglet ett sett med nøkler, i tillegg til at den ene felgen var byttet ut med en dårligere variant.

Klageren opplyser at innklagde ikke medvirket til eierskifte etter tilbakelevering av bilen, slik at klageren ikke har fått bilen omregistrert. Klageren oppgir at bilen fremdeles står registrert på innklagde, selv om hun ikke er rettmessig eier av bilen.

Klageren kontaktet Statens vegvesen for bistand med omregistreringen, men uten hell. Klageren har fremlagt brev fra Statens vegvesen «Forhåndsvarsel – PD 30716» - av 18.08.2023 adressert til innklagde, der følgende refereres:

«Vi viser til henvendelse fra tidligere eier av kjøretøy med kjennemerke PD 3071 6, Mathias Rugsveen.

I henvendelsen er det vist til at kjøretøy med kjennemerke PD 3071 6, en VOLVO V70 førstegangsregistrert i 2007, ble solgt til deg 8. april 2023 fra Mathis Rugsveen.

Ifølge henvendelsen ble aldri oppgjør for kjøretøyet mottatt. [...]. Rugsveen har fått kjøretøyet tilbake i sin besittelse, men du har ikke registrert eierskifte tilbake, slik at han står som eier av kjøretøyet i kjøretøyregisteret. Eierskifte vurderes innvilget.

Vi vil med dette forhåndsvarselet gjøre deg oppmerksom på at vi vurderer å innvilge eierskifte jf. bruksforskriften § 2- 28 på bakgrunn av innlevert dokumentasjonen i saken, med mindre eierskiftet umiddelbart oppdateres i våre selvbetjeningsløsninger.»

Innklagde responderte ikke på forhåndsvarselet. Klageren mottok senere avslag på sin søknad om eierskifte. Følgende refereres fra brev fra Statens vegvesen til klageren av 27.09.2023:

«Statens vegvesen kan ikke ta stilling til hvem som har eiendomsretten til kjøretøyet i denne saken. Manglende betaling er et privatrettslig anliggende som eventuelt må avgjøres av domstolen. En rettskraftig avgjørelse som fastsetter eierskap over kjøretøyet, kan erstatte melding om eierskifte jf. forskrift om bruk av kjøretøy (bruksforskriften) §2- 27 femte ledd. En slik avgjørelse kan fattes f.eks. av forliksrådet, forbrukerklageutvalg eller tingretten.

Vi har etter en helhetsvurdering kommet til at det i denne saken ikke foreligger særlige tungtveiende grunner som gjør at vi kan gi unntak fra kravet om fullstendig eierhistorikk og legitimasjon.»

Klageren forklarer at han solgte bilen til innklagde fordi han vill kvitte seg med bilen, og skulle bruke pengene fra salget til noe annet. Ifølge klageren har han i stedet blitt påført mange utgifter i forbindelse med både salget og etterfølgende oppbevaring av bilen, i tillegg til et stort verditap på bilen som følge av at han ikke har kunnet selge bilen ettersom den står registrert på innklagde.

Etter dette gjør klageren gjeldende at innklagde er pliktig til å medvirke til omregistrering av bilen på ham, da det er han som er eier av bilen. I tillegg gjør klageren gjeldende at han har lidt økonomisk tap som følge av innklagdes manglende medvirkning ettersom han har hatt utgifter til lagring og flytting av bilen, samt at bilen har lidt et stort verditap i perioden på to år hvor han ikke har kunnet selge bilen.

På denne bakgrunn krever klageren gjennomføring av eierskifte av bilen med registreringsnummer PD 30716, i tillegg til erstatning på 30 000 kroner som knytter seg til utgifter til lagring og frakt av bilen og økonomisk tap som følge av bilens verditap

Når det gjelder erstatningskravet, viser klageren til at han har utgifter til leie av garasjeplass med 750 kroner i måneden i 15 måneder, før bilen i august 2024 ble flyttet til en større parkeringsplass han leier på Torp i Fredrikstad. Klageren har til støtte for dette fremlagt udatert «leiekontrakt for garasje» der det fremkommer at «leieavgiften er per dd. Kr. 750,- per måned», og at «leietiden er fra 1.03.2022. Gjensidig oppsigelsestid er inneværende måned pluss 1 måned.». Klageren har også fremlagt e-postkorrespondanse med utleier der det fremkommer at leieforholdet ble avsluttet i august 2024, med betaling for halve august.

Klageren forklarer at han brukte seks timer på å få bilen ut av garasjen etter at den hadde stått ubrukt over ett år, før den ble flyttet til Fredrikstad. Klageren opplyser at han brukte

rundt 500-600 kroner i diesel og bompenger for å flytte bilen på henger han eier selv til ny lagringsplass, men at han krever 1 500 kroner som et «symbolsk transportgebyr».

Klageren forklarer at han betaler 2 000 kroner i måneden for lagring av rundt 10 biler på parkeringsplassen i Fredrikstad. Klageren opplyser at han derfor krever utgifter til leie av plass for denne bilen med 200 kroner i syv måneder.

Når det gjelder verditap, viser klageren til at bilen har hatt et stort verditap ettersom den har stått lagret ubrukt i nærmere to år. Klageren viser til utgått EU-kontroll 12.04.2023, rustne bremses, rust i karosseri som har spredd seg og elektronikk feil oppstått i etterkant. Klageren mener at han etter et eventuelt eierskifte ikke vil få mer enn 5 000-7000 kroner ved salg av bilen. Klageren har til støtte for dette fremlagt skjermbilder av salgsannonser fra da han la ut bilen for salg til 25 000 kroner og skjermbilder som viser at flere interessenter tok kontakt med klageren på bakgrunn av annonsen. Klageren har også fremlagt skjermbilder av salgsannonser fra biler han mener nå kan sammenlignes med bilen og dens tilstand på nåværende tidspunkt. Klageren har fremlagt skjermbilder av tre ulike salgsannonser for Volvo V70. Den ene gjelder en 2008-modell lagt ut for 10 000 kroner eks. omregistreringsavgift med opplysninger om blant annet «reprojekt/delbil» og «bil starter og går uten problem», den andre annonsen gjelder en 2008-modell lagt ut for 5 000 kroner eks. omregistreringsavgift med opplysninger om at «bilen er ikke kjørbare. Avregistrert» og den tredje en 2009-modell lagt ut for 7 000 kroner annonsert som et «rep.objekt starter ikke må hentes».

Ved forberedelse av saken for Forbrukerklageutvalget, stilte Forbrukertilsynet spørsmål knyttet til klagerens opplysninger om at han har 10 biler lagret på en parkeringsplass. Forbrukertilsynet viste til at dette kunne aktualisere spørsmålet om klageren var å anse som næringsdrivende ved salget.

Klageren hevder at bilene som han har vist til er kjøpt i senere tid, som hobbyprosjekter. Han viser til at han ikke eide bilene som står på eiendommen da bilen ble solgt til innklagde. Klageren gjør gjeldende at han er bilinteressert og at han har kjøpt prosjekter for å lære om bil, der noen biler er vraket og noen solgt.

Innklagde har verken besvart Forbrukertilsynets henvendelser, eller reagert på Forbrukerklageutvalgets oppfordring om tilsvarende, lovlig forkynt ved stevnevitne den 30.06.2025.

Forbrukerklageutvalget går ikke nærmere inn på partenes anførsler i sakssammendraget, enn det som er beskrevet ovenfor. Utvalget har mottatt alle saksdokumentene og har satt seg inn i disse.

Sakens gang

Saken ble 11.11.2023 brakt inn for Forbrukertilsynet og fikk saksnummer 23/15290. Forbrukertilsynet henvendte seg skriftlig til innklagde første gang 16.05.2025. Saken ble henlagt som uforlikt ved Forbrukertilsynets brev av 14.06.2025, og klagen til Forbrukerklageutvalget er datert 28.06.2024. Klagen er poststemplet 29.06.2024, og er rettidig. Forbrukerklageutvalget mottok klagen 03.07.2024.

Saken ble lagt frem i Forbrukerklageutvalgets møte den 01.10.2025.

Klagerens påstander

Klageren har nedlagt påstand om gjennomføring av eierskifte av bilen med registreringsnummer PD 30716 og erstatning på 30 000 kroner. Klageren krever ikke renter.

Utvalget ser slik på saken

Slik saken er opplyst, legger utvalget til grunn at det ble inngått en bindende avtale om salg av klagerens bil med registreringsnummer PD 30716. Hvorvidt det er kjøpsloven eller forbrukerkjøpsloven som kommer til anvendelse, beror på om klageren har opptrådd som ledd i næringsvirksomhet ved salget.

Utvalget legger til grunn klagerens forklaring om at han har gått til innkjøp av flere biler som en del av sin hobby og interesse for biler, og at han dessuten ikke eide disse bilene på det tidspunktet han solgte bilen til innklagde. Utvalget legger etter dette til grunn at klageren ikke opptrådte som ledd i næringsvirksomhet ved salg av bilen, og at kjøpsavtalen mellom partene reguleres av kjøpsloven av 13. mai 1988 nr. 27 (kjl), jf. lovens § 1. Utvalget bemerker at lovvalget uansett ikke er avgjørende betydning for resultatet i saken.

Klageren har forklart at han var i kontakt med en mann - som antakelig er innklagdes sønn - både forut for salget og i etterkant. Bilen ble i etterkant av salget omregistrert på

innklagde, og i henhold til eier- og kjøretøyopplysninger fra Statens vegvesen står innklagde fremdeles registrert som eier av bilen. Innklagde har ikke på noe tidspunkt bestridt at hun er rett part i saken, som er lovlig forkynt for henne ved stevnevitne. Utvalget legger etter dette til grunn at innklagde er rett part i saken.

Ettersom innklagde ikke har inngitt uttalelse i saken, kan Forbrukerklageutvalget «avgjøre saken på grunnlag av klagerens saksfremstilling, med mindre denne strider mot vitterligere kjensgjerninger», jf. forbrukerklageloven § 18.

Utvalget legger til grunn at kjøpesummen aldri ble betalt, og at innklagde i etterkant har tilbakelevert bilen til klageren. Slik utvalget ser det, må situasjonen anses som et hevingstilfelle, der partene har blitt enige om heving av kjøpet. Partene står fritt til å avtale en løsning som avviker fra lovens bestemmelser så lenge den ikke anses urimelig etter avtaleloven § 36, hvilket ikke er tilfelle i denne saken.

Klageren krever at innklagde sørger for omregistrering av bilen, i tillegg til erstatning for økonomisk tap påført som følge av manglende medvirkning til omregistreringen. Spørsmålene saken reiser knytter seg til omstendigheter oppstått i etterkant av en forliksavtale om heving, og reguleres ikke av kjøpsloven. Forbrukerklageutvalget har imidlertid i flere saker behandlet avtalerettslige tvister som er tilknyttet et kjøp som faller inn under utvalgets ordinære saksområde. Det avgjørende i disse sakene synes å være at den sideordnede problemstillingen springer ut fra et forhold som er innenfor det ordinære saksområdet, se blant annet FTU-2013-395 og vedtak av 03.09.2025 i Forbrukerklageutvalgets sak 115880. Ettersom tvisten springer ut av en avtale om kjøp av en bil, finner utvalget at saken faller innenfor utvalgets virkeområde etter forbrukerklageloven § 1 jf. forbrukerklageforskriften § 2.

Utvalget tar først stilling til klagerens krav på at innklagde sørger for omregistrering av bilen.

Heving av kjøpet innebærer at situasjonen skal gjenopprettes slik den var før avtalen ble inngått. Eiendomsretten skal tilbakeføres ved at bilen leveres tilbake til selger, hvilket allerede er gjennomført. En nødvendig følge av at bilkjøpet heves er også at bilen omregistreres tilbake på tidligere eier - i dette tilfelle klageren som eier av bilen. Utvalget viser for øvrig til forskrift om bruk av kjøretøy (FOR-1990-01-25-92) § 2-27 første og andre ledd, der det fremgår at begge parter må medvirke til eierskifte ved å legitimere

seg. Det følger videre at bestemmelsens tredje ledd at «tidligere eier er ansvarlig for at melding om eierskifte blir innlevert». Bilen står fremdeles registrert på innklagde, selv om klageren er å anse som eier av bilen. Innklagde plikter følgelig å sende inn eierskiftemelding slik at bilen, med registreringsnummer PD 30716, omregistreres på klageren.

Klageren krever videre erstatning for økonomisk tap han er påført som følge av innklagdes manglende medvirkning til omregistrering av bilen.

Det er et alminnelig kontraktsrettslig prinsipp at avtaler skal holdes slik de er inngått, og etter omstendighetene vil den som misligholder en kontrakt anses forpliktet til å sette den andre kontraktsparten i tilsvarende økonomiske situasjon som om avtalen hadde blitt riktig oppfylt. Grunnvilkårene for at klager skal ha rett til erstatning er at det foreligger et ansvarsgrunnlag, adekvat årsakssammenheng og et økonomisk tap.

Det følger av ovennevnte vurdering at innklagde ikke har sørget for omregistrering av bilen, slik hun var pliktig til. Innklagde har slik utvalget ser det opptrådt uaktsomt, slik at det foreligger alminnelig culpaansvar, jf. alminnelige obligasjonsrettslige prinsipper.

Klageren krever erstatning på 30 000 kroner, hvilket knytter seg til utgifter til både lagring og transport av bilen, samt påstått verditap ved at klageren ikke har kunnet selge bilen i perioden innklagde ikke har medvirket til omregistrering.

Klageren har vist til at han har leid garasje plass for 750 kroner per måned i 15 måneder. Det er uklart når klageren fikk bilen tilbakelevert. I fremlagt brev fra Statens vegvesen av 18.08.2023 vises det til at klageren på dette tidspunktet hadde fått bilen tilbakelevert. Utvalget finner det ikke godtgjort at klageren hadde utgifter til leie av garasje plass før midten av august 2023. I henhold til fremlagt korrespondanse med utleier av garasje plassen, legger utvalget til grunn at klageren betalte leie til og med halve august 2024, hvilket vil si 11 måneder. Etter dette legger utvalget til grunn at klageren har hatt utgifter til leie av garasje plass for lagring av bilen fra 15.08.2023 til 15.08.2024 på totalt på 8 250 kroner.

Klageren forklarer at han leier en parkeringsplass i Fredrikstad, og krever erstatning på 1 400 kroner for lagring av bilen med 200 kroner i syv måneder. Klageren har ikke fremlagt dokumentasjon på utgiften, men utvalget finner det sannsynlig at klageren er påført utgifter til lagring av bilen etter at leiekontrakten for garasje plassen utløp. Utvalget

finner ikke grunn til å betvile klagerens ubestridte forklaring knyttet til kostnadene han har hatt. Klageren tilkjennes etter dette 1 400 kroner i erstatning for utgifter til lagring av bilen i syv måneder i Fredrikstad.

Klageren krever videre erstatning på 1 500 kroner som et «symbolsk transportgebyr». Utvalget legger til grunn klagerens forklaring om at han har hatt utgifter på minimum 500 kroner til diesel og bompasseringer i forbindelse med at han fraktet bilen til en parkeringsplass i Fredrikstad. Klageren har derimot ikke krav på erstatning for tidsbruk eller såkalt «tort og svie» for å flytte bilen, og han tilkjennes etter dette 500 kroner i erstatning for utgifter i forbindelse med transport av bilen.

Klageren tilkjennes etter dette totalt 10 150 kroner i erstatning for utgifter til lagring og transport av bilen. Utvalget er bundet av partenes krav og påstandsgrunnlag jf. forbrukerklage_loven § 16 første ledd, hvilket innebærer at klageren kan tilkjennes opptil 19 850 kroner for bilens verditap.

Klageren har fremlagt dokumentasjon som belyser at det var flere interessenter da klageren solgte bilen til innklagde. Utvalget finner det mest sannsynlig at klageren kunne solgt bilen relativt raskt etter at han fikk bilen tilbakelevert rundt august 2023, og at grunnen til at han ikke har fått solgt bilen står i tilstrekkelig årsakssammenheng med innklagdes manglende medvirkning til omregistrering av bilen. Bilen har blitt stående ubrukt i over to år, hvilket i seg selv tilsier et ikke ubetydelig verditap. Klageren viser videre til konkrete feil som er oppstått, deriblant rust som har spredt seg og elektronikk feil. Klageren har også fremlagte skjermbilde av salgsannonser av samme type biler, for å belyse bilens verditap. Utvalget finner i at erstatningen for bilens verditap må fastsettes skjønnsmessig, og finner at det passende skal fastsettes til 12 000 kroner.

Klageren tilkjennes etter dette erstatning på totalt 22 150 kroner.

Konklusjon og vedtak

Forbrukerklageutvalget fatter slikt vedtak:

1. Bente Hansen plikter å sørge for omregistrering av bilen med registreringsnummer PD 30716 på Mathias Rugsveen som eier av bilen.
2. Bente Hansen plikter å betale 22 150 – tjuetotusenett hundreogfemtikroner – til Mathias Rugsveen.

Oppfyllelsesfristen er 1 – én – måned fra vedtakets forkynnelse.

Vedtaket er enstemmig.

Porsgrunn, den 01.10.2025

Charlotte Wolf Apelthun

Dag Trygve Berntsen

Markus Hoel Lie

Saksbehandler: Lena Kallåk